

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 29. De compositione voluntatis nostræ ad divinam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

Augustus. scondita sunt ab oculis tuis ; eò quòd non cognoveris tempus visitationis tuæ. *Luc. 9. v. 42. & 44.*

Te, Domine, nemo amittit , nisi, qui te dimittit. *Aug. Conf.*

DIES XXIX.

De Compositione Voluntatis nostræ ad Divinam.

I.

PERFECTIO nostra in eo versatur, ut voluntatem Dei faciamus , eique nos submittamus. Atque hæc est totius Regula sanctitatis. Tanta proinde nostra est sanctitas, quanta est voluntatis nostræ cum hac Regula consensio. Christus Exemplar nostrum est, nosque eatenus sancti, quatenus ei similes existimus , & eatenus ei similes sumus , quatenus divinæ sumus conformati voluntati: voluntas Patris æterni unica fuit ipsius Regula , & unicus omnium ipsius actionum finis. Imò asseverat, se non venisse, ut propriam voluntatem faceret quantumvis justissimam, sed voluntatem Patris sui. Perfectio , & sanctitas nostra in charitate consistunt. *Char. Ioan. 14. 21.* *ritas est plenitudo legis.* Inquit Apostolus. *Chas.*

*Descendi de
caelo . non ut
faciam vo-
luntatem
meam, sed
voluntatem
ejus, qui mi-
si me.*
Io. 6. 38.

Rom. 13. 10.
Ioan. 14. 21.

Charitas verò perfecta in facienda Dei voluntate : qui servat mandata mea , & voluntatem meam facit , inquit Servator, ille est , qui verè diligit me. Aliquoties angelis animo , an Deum ames , & hæc justa est anxietatis causa. Si ad voluntatem Dei implendam , tēque eidem submitendum semper paratus es , certum tibi esto , cum à te amari.

II. Felicitas nostra in eo consistit , ut voluntatem nostram divinæ accommodemus. Vitæ præsentis felicitas in pace ponitur. Verūm , sicuti pax-haberi non potest , ubi voluntati divinæ resistitur : quis enim restituit ei , & pacem habuit? ita fieri non potest , ut is pace non gaudeat , qui divinæ Voluntati perfectè se subiicit. Praxis hujus virtutis facit , ut Paradisus cælestis inveniatur in terra , & omnes , qui illâ facienda sese exercent , beatos reddat. Quidnam cælestem Paradisum constituit ? quidnam sanctos Cæli incolas reddit felices? id , quod aliam præter Dei Voluntatem non habeant ; id , quod in Deum transformati sint. Si Deus vellet , ut Angelorum aliquis relicto CæliParadiso in terras descendenteret , cum reo quodam in obscurum carcerem se inclusurus , in hoc carcere Paradisum , summāmque felicitatem in executa-

da

Augustus.

Iob. 9. 4.

Augustus,

da Dei voluntate inveniret. Quid ageres;
 dicebatur sancto cujdam Viro voluntati di-
 vinæ summopere addicto; si hæc voluntas
 ad Inferorum Barathrum te condemna-
 ret? quid agerem? respondit: Deum
 meum tam arctè amplexarér, ejus volun-
 tati me uniendo, ut ipsum in inferos me-
 cum detraharem; mallémque cum Deo
 in inferno esse, quàm sine Deo meo, con-
 tráque ejus voluntatem in Cælesti Paradi-
 so: infernus mihi in Paradisum mutare-
 tur. Quisnam animi istius sensus! estne
 tua voluntas sic ad divinam conformata?

III. Consensio cum divina voluntate fa-
 cit hominem felicem ipsius Dei felicitate.
 Quid reddit Deum infinitè felicem? id, quod
 omnia agat, quæ vult; id, quod non velit,
 nisi bonum; id, quod in seipso inveniat o-
 mne bonum, quod vult. Homo voluntati
 divinæ perfectè consentiens his omnibus
 gaudet commodis. Is facit, quidquid
 vult, cùm aliud non velit, quàm quod
 Deus; & quia voluntas Dei semper imple-
 tur; quocunque demum modo id fiat, e-
 tiam ipsius voluntas impletur semper.
 Non vult etiam nisi bonum; nam qui non
 vult, nisi quod Deus vult, non potest, nisi
 bonum, & quidem maximum bonum vel-

le,

Ie. Denique invenit in seipso omne bonum; *Augustus.*
nam, cùm ejus consensuS cum voluntate
divina ipsum arctissimè cum Deo uniat, ef-
ficit, ut Deum possideat. Et quid boni
desiderare potest illum, qui Deum possidet ?
Si cælum hoc pretio comparare nobis re-
cusamus, promeremur infernum, qui ju-
sta est pæna ijs, qui propriæ voluntati ni-
mis adhærent. Quid est infernus ? est
locus, ubi quis semper propriam sectari
voluntatem desiderat, & sectatur nun-
quam: ubi Dei voluntatem facere nun-
quam vult, & facit semper. Quantum tor-
mentum !

*Cum felix esse tantopere desideres, viam ini-
quæ tutò, & facilè te perducere ad hanc felicita-
tem potest, nempe consensum cum voluntate di-
vina.*

*Qui habet mandata mea, & servat ea,
ile est, qui diligit me. 10. 14. 21.*

*Cesset voluntas propria, & infernus
non erit. Bern.*

DIES